

"תפילה באהבה" – הלימוד השבועי

וטהר ליבי שאזכה להתפלל

הרבענית נירית רזיאל
"הריני מקבל עלי..."

יום א – י"ט טבת

בצפת ישנו בית הכנסת על שם הארי הקדוש, רבינו יצחק לוריא. רבינו יצחק לוריא היה אדם שלקח את כל התהומות הגדולות של "הזקן", כל חכמת הקבלה, וממש עזר לנו להעביר את זה לפסים מעשיים כדי שיכולים ללמוד את ה"קבלה" ואת תורת בסוד". אותו אדם שיכל לייחד יהודים, לעשות ניסים מופלאים, יש עליון סיפור מופתים עצומים וגדולים. מספרים שאנשים בצתפת, כשהיו עוברים לידיו, היו קצת מושכים את הכווע שליהם למיטה. "למעט את המצח שלהם" כי הארי הקדוש, רבינו יצחק לוריא, היה יודע להסתכל על פי המבנה של הפנים של הבן האדם, על פי מה שרואים אצללו, הוא היה יודע את כל מה שקרה לו בעבר ולפעמים גם מה שיקרה לו בעתיד, והוא היה בקייא בחוכמת הפנים.

הוא היה אדם מופלא וגדול עם כל הגדולה שלו, מה הארי הקדוש מזכיר לנו לעשות לפני התפילה בתחילת היום? הוא אומר לנו: "הריני מקבל עלי ממצוות עשה של אהבתך לרעך במו". מה? האדם הזה שיכל לייחד יהודים, שיכל לעשות כאלה דברים נפלאים, זה כל מה שהוא אומר לנו? לקבל על עצמנו לפני הכל "אהבתך לרעך במו"? כן. אמרת לנו המשנה, אם את רוצה לדעת, אם אתה רוצה לדעת,izia yild ha moefla shchaza בכיתה,izia yild ha ovin adam zaidik האב אצל הקדוש ברוך הוא,izia adam liden האבן בן גדול וצדיק,تسתכל כמה הוא אהוב ונחמד למיטה. תשתכל כמה הבריות אהובים אותן,תשתכל כמה החברות אהובות אותה בגל הדברים הטובים שהוא עשו, תראה אם הוא באמת מביא את העיפרון שלו למשהו שצורך, תראו אם זה הילד הזה שמחلك דברם כשמייחתו צריך אותו - זה מי שהוא ונחמד גם למעלה, זה מה שהקדוש ברוך הוא רוצה מהיתנו. לא תמיד הקדוש ברוך הוא רוצה מהיתנו להחיות מיתים ולעשות ניסים, אלא הקדוש ברוך הוא קודם כל מכון אותנו לדברים פשוטים ווחשובים: לא אהוב את החברים שלנו או להשתדל אהוב אותם כמו שנחנו אהובים את עצמנו.

"הריני מקבלת עלי ממצוות עשה של אהבתך לרעך במו"
"הריני אהובת את כל אחד מבני ישראל כנפשי ומואדי"

(האר"ה הקדוש)

"הריני מקבל עלי ממצוות עשה של אהבתך לרעך במו", המשפטזה מופיע בהמן סידורים בתחילת התפילה.

רבינו יצחק לוריא אמר לתלמידיו שהה מוד חשוב לומר את המשפטזה לפני התפילה, וזה פטנט מדרדים שמשמעותו מאוד שתהפלות שלנו יתקבלו לרצון לפני ה', שיהיה לנו טוב. לכן, על אף שהוא משתדים לא להוסיף לנוסח התפילה הנפלא והעצמתי שקבעו אנשי הכנסת הגדולה, "הריני מקבל" נוסף בהרבה סידורים בנוסחים מכל הסוגים, כי ככלנו מאוד רוצים שתהפלות שלנו יתקבלו ובקשוטינו יתקיימו. סליחה לרגע ילדים. "שלום שר הביטחון, מה ההבדל בין מסמר, אבטיח, תפוח ותפוז?"

מה דעתכם ילדים, זה מטאימים? ודאי שלא, יש דברים יותר מתאימים לומר לשר הביטחון. אותו הדבר, זה נראה לא מתאים לפתח תפילה, שהוא פגישה עם ה' ולומר שמקבלים דוקא מצות "אהבתך לרעך במו", זה נשמע לא קשור. קיבל את מצות "אהבת ה'" או לירא מה', זה עוד היה סביר.

שאלה נוספת, הרבה מוסיפים: "הריני אוהב כל אחד מבני ישראל כנפשי ומואדי", משפט שאומר שאני אוהב כל אחד מעם". איך אפשר להגיד משפט זה לא שקר?! אנחנו באמת אהובים כל אחד מעם ישראל? הרי כמעט לא משחו ממש קשה לנו אותו ואיפלו ככלא שאני ממש לא אהוב?

התשובה היא, שאצל כל אחד ואחת מתנו יש שני חלקים: חלק שהוא עמוק הנשמה וחילק לא عمוק.

בחילק העמוק של הנשמה, כל אחד מתנו אהוב באמצעות כל יודע. כאן יש סוד גדול מאוד - בעומק הנשמה אהובים אפילו מישחו שמציק לו, או שקשה לי אתו, כי הנשמות של כל ישראל הן נשמה אחת גדולה, כולנו מחוברים ביחד.

אבל צריך להבין, איך זה עוזר שאמרם אהובים, אם אני לא מרגיש כך בשאר הנשמה שלו? התשובה היא: שלomon 'אני אהוב כל יהוד' עוזר לנו לחשב על זה שאנו חנו צרייכים לאהוב כל אחד, וזה עוזר לנו להתמלא באהבה כלפי ישראל שאנו חנו מכיריים ולא מכיריים, זה עוזר לנו להסתכל בעין טוביה על אלו שקשה לנו איתם ולהתחזק ולהשתדל אהוב גם אותן יותר.

למה חשוב כל-כך לומר את המשפטזה בתחילת התפילה? כאשר הקדוש ברוך הוא, האבא של כולנו, רואה שאנו אהובים אחד את השני ממש מאד, והוא רואה שאנו משתדרים אהובים גם את מי שקשה לנו את זה ממש אחויו, אז הוא יותר רוצה לשמעו ולקבל את התפלות שלנו, אך המשפט: "הריני מקבל עלי ממצוות עשה של אהבתך לרעך במו", והריני אהוב כל אחד מבני ישראל כנפשי ומואדי" הוא ההכנה המתאימה ביותר לשיחת עם ה'.

הרבי נחום ברנסון
"הריני מקבל עלי..."

יום ב – כ' טבת

הרב עמיחי נחמוני

סיפור על הרמב"ם (יום פטירתו)

תלמידים יקרים! אתם יודעים מי כונה "הנשר הגדול"? הרמב"ם - רבי משה בן מימון. היום זה יום פטירתו, כ' בטבת. הרמב"ם חי בערך לפני כשמונה מאות שנים, בקורדוובה ספרד, ולא לחינם הרמב"ם כונה "הנשר הגדול". כמו שידיו של הנשר פרוסות וחולשות על הכל, כך הרמב"ם עסק בתורה ובהלכה. כתב הרבה ספרי הלכה שעוד היום אנחנו לומדים, ספרי השקפה ואמונה. הרמב"ם גם עסק ברפואה, הוא היה הרופא של מלך מצרים, כתב עשרה ספרים רפואיים רפואים. הרמב"ם גם עסק במדע, עסק באסטרונומיה, בחישוב מסלול המשמש ועוד. אני רוצה לספר לכם דבר מאד מעניין. הרמב"ם מספר שבאחד מהמסעות שלו הוא הגיע לארץ ישראל, ושם הוא הגיע עם הספינה הגדולה לחופי עכו. ומהופי עכו הוא מספר: היתי בדרכי מירשלים והייתה שעת סכנה והגעתי לבית הגadol והקדוש והתפלلت. לאחר שהווא היה בירושלים, הרמב"ם מספר שדרכו הייתה לחברון, ובחברון הרמב"ם כתוב: התפללת עלי קברות הצדיקים במערת המכפלה, אבותינו הקדושים, והודית לקדוש ברוך הוא על הכל. והתייעוד זהה, כשאנחנו קוראים את מה שהרמב"ם כתב, אנחנו מבינים עד כמה חשובה היא התפילה. הרמב"ם מחזק אותנו ואומר לנו: בכל מקום שאתם הולכים, תתפללו לקדוש ברוך הוא, תוווד לקדוש ברוך הוא. איך הרמב"ם אומר?: **הודיתי לו, נתתי שבת לה' יתברך על הכל.** גם אנחנו, תלמידים יקרים, צריכים ללמוד מהרמב"ם - רבי משה בן מימון, להודות לה' יתברך על הכל, על כל מה שיש לנו. הרמב"ם שעסוק בכל - בתורה, בהלכה, במדע, בפילוסופיה, במתמטיקה, מודה לkadush ברוך הוא על מה שיש לנו. אז ככה גם אנחנו, כשאנו באים בתפילה לפניו הקדוש ברוך הוא, נודה לו על המשפחה שלנו, על החברים שיש לנו, על המורים ועל הרבנים. נודה לkadush ברוך הוא על המקומות בו אנחנו לומדים. נודה לkadush ברוך הוא על הבריאה הנפלאה ונודה על כך שם נשמה בנו בכל בוקר. **"МОודה אני לפניך מלאך פ"י וק'ם".** **"ה' רצון, תלמידים מתוקים, שנזכה ללמידה מדריכו של הרמב"ם ונודה לה' יתברך על הכל.**

יום ג – כ"א טבת

אליהו בהר הכרמל

הרב אלון מזרחי

לצפייה בהצגה
לחצטו כאן

הרבינית אבטיל יומטוביאן

יום א – כ"ב טבת

ברכת מלביש ערומים

בברכות השחר אנחנו מודים לקודש ברוך הוא על כל מיני מתנות שקיבלו נזק בוקחו של יום חדש. אנחנו לא מקבלים כמובן מאליו את הדברים שהקדוש ברוך הוא נתן לנו: שאנו יכולים לפקוח את העיניים, שאנו יכולים לקיים.

היום אנחנו נתעכבים על ברכה מיוחדת: ברכת "ברוך אפיה ה' אלוקינו מלך הארץ מלביש ערומים". למה צירף להודות על זה שיש לנו בגדים? יש כמה סיבות שאנו הגיעו בהן קצר.

דבר ראשון, אנחנו מודים על החכמה שהקדוש ברוך הוא נתן לנו - היכולת להכיר לעצמו בגדים. בעלי חיים מה שיש להם זה מה שיש, הם לא יכולים להכיר לעצם סודר, חולצה. הקדוש ברוך הוא לא סמרק על התבונה שלהם ולכן הוא בראשם מרッシュ עם היכוסי, עם הפרווה שלהם, עם השריון, כל חיה בהתאם להגנה שללה. לנו הקדוש ברוך הוא נתן את החכמה, את היכולת לחתור לנו את האפשרות להשלים את מה שחשר לנו: לחם אותנו בחורף כסкар, וגם בקיץ שלא נהיה ניזוקים מהשימוש. אז היכולת שלנו, בזכות החכמה שהקדוש ברוך הוא נתן לנו, זאת מתנה אחת.

דבר נוסף, ישנה סיבה למה אנחנו בני אדם מתלבשים, ובעלי חיים לא. אז, הבהמה נקראת 'בהמה' כי מה שיש בה 'זה מה', מה שיש נמצאו מול העיניים. אנחנו, בני אדם, אנחנו מתלבשים, כדי להראות שיש לנו חלקים מסוימים, לא הכל גלי, יש דברים שנראים מבחוץ, אבל החלק הפנימי והחשוב ביותר - הוא החלק הנמצא בפנים, וכך אנחנו מתלבשים. כמו שיש מתנה, שהיא עטופה בעטיפה יפה, אבל אנחנו קורעים את העטיפה, כי אנחנו יודעים שהדבר חשוב נמצא בפנים, ככה בני האדם. אך אנחנו יש לנו עטיפה, יש לנו לבוש,

אבל הלבוש כל הזמן מזכיר לנו: אל תשחחו, החלק העיקרי נמצא מבפנים. וכך גם כשפוגשים ילד או ילדה חדשים, והם נראים לנו מבחוץ לא מעוניינים, אולי קצת ביישנים, נזכיר שבתוכם יש יהלום יקר. יש להם תוכנות, יש להם חכמה, יש להם רגש. לא להיתפס רק למראה החיצוני, אלא לזכור שבפנים יש נשמה גדולה. וכל זה אנחנו לומדים מהברכה החשובה: ברכת "ברוך..."

מלביש ערומים", אנחנו מודים על החכמה שנינתנה לנו ביכולת להתלבש, אנחנו לומדים את הצורך להסתכל על בני האדם ולזכיר שיש להם עולם פנימי, הם לא בני בעלי חיים, שהוא שרואים בחוץ זה הדבר, אלא בני האדם יש להם עולם עשיר, והלבוש הוא העטיפה של המתנה היקירה הזאת.

הרבי יהונתן חי'

ברכת מלביש ערומים

אחת הברכות שאנו אומרים בברכות השחר היא: "מלביש ערומים". על מה בעצם אנחנו מודים בברכה זו? על זה שהקדוש ברוך הוא נתן לנו בגדים. ממש. למה אני מתכוון? אם לא היה לנו למשל את הסודר בחורף, היינו יכולים להתקרר ולהיות חולמים. ואם לא היה לי את המעל בחורף, הייתי נרטב מהגשתם. ואם לא היה לי את המגפיים, אז הייתי הולך על המים ופשוט נרטב. ואם לא היה לי את כובע הצמר או את האוזניות שמחממות את האוזניים, לא היה לי נעים בראש ובגוף והייתי מתקרר. או למשל בקייז, אם לא היה לי את הכובע הייתי יכול להישרף. לא היה משחו ש מגן עליו מהמשש, מאד מאד מסוכן. ואם לא היה לי את הסנדלים, הייתי דורך על רצפה חמה, וקורה לנו שאנו הולכים לפחותים ביום בליל נעליהם וזה מאד חם, או האבנים היו מכabiesות ליל.

از באמת, בברכה הזאת אנחנו מודים לה' על זה שהוא נתן לנו בגדים שאנו יכולים להתלבש ולשמור על הגוף שלנו, על הבריאות שלנו.

ודבר נוסף שאנו מודים לו, אנחנו מודים לה' על זה שאנו אנו, אם נשים לב, שונים מהחיות. החיים, אין להן בגדים, הן לא צנויות. אבל אנחנו, בני האדם, הקדוש ברוך הוא נתן בגדים כדי שאנו נהייה צנויות, אנחנו נשמר על הכבד שלנו ועל הצדיאות שלנו.

אד באמת ילדים יקרים, בברכת "מלביש ערומים" אנחנו מודים לה' על כך שהוא נתן לנו בגדים. כל בוקר אנחנו מודים ומזכירים לעצמנו, ומודים לה' שבלי הבגדים היינו יכולים להיות חולמים, לא מרגשיים טוב, הגוף שלנו היה נפגע. וגם על זה שאנו נשמר על י孔ים, בשונה מהחיות, לשמר על הכבד שלנו ועל הצדיאות שלנו.

שבעזרת ה' נזכה להודות לה' בצדורה טובה יפה, על כל החסדים ועל כל הטובות שהוא עשו לנו.

יום ה – כ"ג טבת

הרב שלום פינצ'ובר

ברכת מתיר אסורים

היום אנחנו נלמד על ברכת "מתיר אסורים". בברכת "מתיר אסורים" אנחנו מודים לקדוש ברוך הוא על כך שאנו יכולים לנוע. מה זאת אומרת "מתיר אסורים"? הקדוש ברוך הוא משחרר את האסורים, את מי שקשרו. בלילה, כשאנו הולכים לשון, אנחנו נכנסים מתחחת לשמייה, אנחנו מכוחים, כמעט לא יכולים לזרז. וזה מזכיר אולי את הגולים של הפרפר, לפני שהוא הופך לפרפר - הוא סגור, ולא יכול לזרז, אז, לפטען, הוא בוקע לו איזה פתח, ויצא פרפר, ומתחיל לעוף ולנוע בעולם. גם אנחנו, אחרי השינה, שהיינו מכוחים ולא יכולנו לזרז, הנה אנחנו מתחילהם לנוע, להניע את האיברים, להניע את הגוף. אנחנו יכולים להשתחרר מהקשרים האלה של השינה שקשרו אותנו. איזה ציפר, תודה רבה לך, ה'. אפשר להציג, להציג את האצבעות, להציג את הידים, את הגוף שלנו. תודה רבה על יכולת הדעת, על האפשרות הדעת, תודה, תודה עצומה.

אתם יודעים, בברכה הזאת אנחנו אולי גם מבקשים שה' ישחרר אותנו מדברים שאנו קשורים אליהם אולי, שקשורים אותנו מלעשות דברים טובים בעולם. אולי היוצר הרע קשור אלינו, אולי איזה דברים שאנו מפחדים מהם שלא נעשו טוב. אנחנו מבקשים שה' ישחרר אותנו, ויעזר לנו לעשות את הדברים הטובים בעולם, לעשות את רצון ה'.

יונתן פולארד, שריג בארצות-הברית לטובת ישראל, נער לפנוי 35 שנים ונכלה - עד ששוחרר לפניו כחמש שנים, נחת לפנות בוקר של יום רביעי ט"ו בטבת התשפ"א בישראל יחד עם רעייתו, כחודש לאחר שהוסרו מעליו הגבילות "הוזה לה' כי טוב כי לעולם חסדו"

מצאו את התשובה הפוכה:

**נאעך אסכם
סוכני הסקאץ**